

قطعنامه دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران درباره حل مساله کرد در کردستان ایران

نظر به اینکه:

مردم کردستان طی یک دوره طولانی در رژیمهای سلطنتی و اسلامی و نیز در رژیمهای مختلف در عراق و ترکیه بطور سیستماتیک نحت فشار و سرکوب و ستم ملی قرار داشته اند. مساله کرد به یک گره گاه سیاسی مهم نه فقط در زندگی مردم کردستان بلکه در روند اوضاع سیاسی در ایران و منطقه بطور کلی تبدیل شده است. این مساله باید هرچه سریعتر به شیوه ای اصولی و عادلانه پاسخ بگیرد.

از نظر حزب کمونیست کارگری ایران تنها پاسخ اصولی به مساله کرد در ایران اعلام نظر مستقیم مردم کردستان از طریق یک فرآیند آزاد در مورد جدایی یا عدم جدایی از ایران است. حزب کمونیست کارگری به این منظور طرح زیر را ارائه میکند.

۱- خروج کامل نیروهای نظامی و انتظامی دولت مرکزی از کردستان برای یک دوره ششماهه قبل از برگزاری فرآیند، به منظور تضمین آزادی فعالیت و تبلیغات کلیه احزاب سیاسی در جهت آشنا کردن مردم با برنامه، سیاستها و مواضع خویش در فرآیند. نظارت سازمان ملل و مراجع رسمی بین المللی بر خروج نیروهای دولت مرکزی و برقراری آزادی و امنیت فعالیت سیاسی در این دوره شش ماهه. سازمان ملل همچنین باید عدم دخالت، تهدید و یا تجاوز نظامی از جانب دولت های عراق و ترکیه در این دوره را تضمین کند.

۲- برگزاری فرآیند در مناطق کرد نشین غرب کشور زیر نظارت سازمان ملل که در آن مردم کردستان در مورد تشکیل یک کشور مستقل و یا باقی ماندن در چهارچوب ایران رای خواهند داد. نتیجه این فرآیند رسمی و قانونی و لازم الاجرا خواهد بود.

۳- از نظر ما موضوع فرآیند جدایی و یا عدم جدایی است و نه خود مختاری، فدرالیسم قومی و نظایر آنها. پرسشی که مردم کردستان در چنین فرآیندی با آن پاسخ میدهند عبارت است از «جدایی از ایران و تشکیل یک دولت مستقل، یا ماندن در چهارچوب ایران با تضمین برابری کامل در کلیه حقوق و آزادی ها بعنوان شهوندان آزاد و متساوی الحقوق کشور»

* * *

حزب کمونیست کارگری بعلاوه تاکید بر نکات زیر را ضروری میداند:

۱- برسمیت شناختن حق جدایی از جانب ما به معنای توصیه اتوماتیک به جدایی نیست. حزب کمونیست کارگری ایران، بر مبنای بررسی مشخص مجموعه شرایط سیاسی و اجتماعی در مقطع آغاز عملی این روند و با توجه به مصالح کل جنبش طبقه کارگر و آزادی و رفاه هرچه بیشتر مردم کارگر و زحمتکش در کردستان، موضع خود در فرایند تعیین و اعلام خواهد کرد.

۲- در عین برسمیت شناختن حق جدایی، ما با هرگونه فدرالیسم قومی و یا طرحهای مختلف خودمختاری مخالفیم و آنها را نه راهیایی برای حل مساله ملی بلکه نسخه هایی برای تداوم تخاصمات و کشمکشهای ملی، برجسته کردن و ابدیت بخشیدن به هویتهای ملی و قانونی کردن جدایی های ملی در چهارچوب یک کشور واحد میدانیم و رد میکنیم.

دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران

آذر ۱۳۷۲، نوامبر ۱۹۹۴